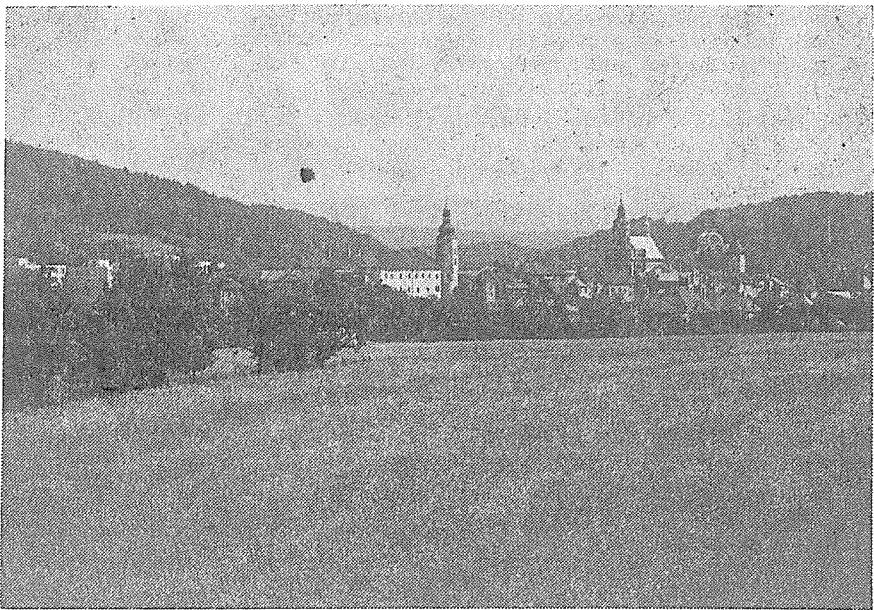


Z P R A V O D A J

města Hranic a lázní Teplic n. B.



Miroslav Hrazdil: Pohled na Hranice

DUBEN 1988

Ročník XXX.

PŘIPOMÍNÁME SI...

1. 4. 1978 — před 10 lety zemřel v Hranicích Josef Jaroš, zakladatel výroby hudebních nástrojů v Hranicích. Žil zde od roku 1932. V jeho provozovně na Gottwaldově náměstí č. 19 se v r. 1949 zrodily první tympány s laděním tónů pomocí pedálů a tzv. TOSCA — zvony, bici nástroje složené ze zavěšených kovových trubek různé délky, které nahrazují zvuk zvonů. Později pracoval na výrobě dalších hudebních nástrojů, jakým byly tzv. čelesta s vibrátorem a klávesová zvonohra.
- Byl také významnou osobností v divadelním ochoťnickém hnutí v Hranicích. Nejdříve působil v ochoťnických spolkách hranického Sokola a Orla, převážně v postavách starokomiků. Stal se také členem populární Skálový pětky, která řadu let vystupovala s různými kabaretními pořady. Po druhé světové válce působil v souboru tehdejšího Okresního domu osvěty v Hranicích, později se stal členem divadelního souboru ZK ROH Sigma Hranice. Byl nejen nadaným hercem, ale i zpěvákem a aktivně působil v pěveckém souboru Jurík. Narodil se 3. 7. 1894 v Klenici v okrese Hradec Králové.
17. 4. 1808 — před 180 lety se narodil v Hranicích Jan Sumbal, sochař a řezbář, který se vzdělával ve Vídni. Byl synovcem moravského národního buditele J. H. A. Galaše. Sochařská díla J. Sumbala jsou umístěna v některých moravských chrámech.
29. 4. 1893 — před 95 lety se narodil v Žákovicích Josef Molák, člen II. ilegálního ÚV KSČ a vedoucí III. ilegálního ÚV KSČ. Padl 18. 8. 1943 v Berouně.

Významná událost před 35-ti lety

Soudruh Antonín Zápotocký na návštěvě v Hranicích

Chci se podělit několika vzpomínkami na událost, která před 35-ti lety překročila rámec tehdejšího hranického okresu.

V jarních měsících roku 1953 byl na krátkém léčebném pobytu v Teplicích nad Bečvou soudruh Antonín ZÁPOTOCKÝ. Jeho pobyt se před veřejností neutajil. Styk s lidmi byl pro něj nezbytně potřebný. Chodil na procházky, zajímal se o starosti občanů a také o problematiku okresu. Často své poznatky řešil s vedoucími funkcionáři okresních orgánů.

A tak v době jeho pobytu došlo k rozhodnutí, požádat s. Zápotockého o osobní účast na manifestaci pracujících. Ta se uskutečnila 9. dubna 1953 v prostředí hranického parku (nyní sady Zd. Nejedlého). Více jak 30 tis. lidí města Hranic a širokého okolí přišlo pozdravit, několik dní před tím nově zvoleného prezidenta Československé republiky soudruha Antonína Zápotockého. Třeba poznámenat, že to bylo vůbec první jeho vystoupení ve funkci prezidenta republiky na mítingu pracujících.

Byly to nezapomenutelné okamžiky. Se vzrušením jsme očekávali vzácného a milého hosta. Fansáry z opery Libuše oznámily, že přichází prezident ČSR se svou chotí Marií a doprovodem. Nastoupená čestná jednotka vzdala hold nejvyššímu představiteli státu. Všech účastníků se zmocnilo vzrušení. Každý chtěl vidět svého prezidenta zblízka. Potlesk a volání slávy nebral konce. Přijetí bylo sponzorované.

Po oficiálním přivítání delegace z jednotlivých závodů a JZD předaly soudruhu Zápotockému závazky směřující k překročení úkolů na svých pracovištích. Já jsem měla tu čest předat vzácnému hostu dar okresu Hranic, obraz akademika Ladislava Vlodka charakterizující výstavbu hranické cementárny, stavby I. pětiletky kraje. Také pionýři a mládežníci nezůstali pozadu. Zpívali a tančili a spolu s ostatními se radovali, že nás prezident je mezi námi.

Projev soudruha Antonína Zápotockého se vyznačoval moudrostí státníka, který celý svůj život zasvětil boji za nastolení spravedlivějšího společenského řádu. Prostými slovy ukazoval na cesty jak cílevědoměji a odpovědněji plnit úkoly, jak je potřebné s vyšší intenzitou získávat poctivé rolníky pro vstup do JZD, jak činy naplňovat linii Komunistické strany Československa. Účastníci manifestace připravili soudruhu Zápotockému bouřlivé ovace.

Mnoho občanů města Hranic si také jistě vzpomene na přítomnost soudruha Antonína Zápotockého a jeho choti na kulturním večeru, který se uskutečnil v hranické sokolovně. Pionýři a studenti hranických škol zpívali, tančili, recitovali jak nejlépe uměli. Vyjadřovali tak úctu nejvyššímu státnímu představiteli, ale i pokrokovým tradicím našeho národa a vděčnost našemu osvoboditeli Sovětskému svazu. Program byl poměrně dlouhý. Mnozí z nás jsme byli netrpěliví, ale soudruh Zápotocký vytrval až do konce. Zcela svěží, se srdečným úsměvem mu vlastním, děkoval účinkující mládeži i organizátorům a všem popřál šťastnou budoucnost, pro kterou je třeba usilovně pracovat.

Obě zmíněné akce jsem pomáhala organizovat a dosud po 35-ti letech je mám v živé paměti. Vzpomínka na čelného představitele našeho státu a naši Komunistické strany Československou, jakým nesporně Antonín Zápotocký byl, není samoúčelná. Vždyť to byl člověk nám blízký, otevřený, který dokázal vidět realitu, otevřeně kritizoval nešvary. Byl to revolucionář, který žil uprostřed lidu. A v tom nepřestával být vzorem.

Anežka Popová

Kapitolky z topografie města Hranic

DŮM ŠIDLOVSKÝ čp. 21 NA DOLNÍM PODLOUBÍ PROTI RADNICI

PhDr. Bohumír Indra

Druhý dům Dolního podloubí čp. 21 v Leninově ulici (dříve Radnická) upoutává oprávněně pozornost návštěvníku města bohatou zachovalou klasicistní štukovou výzdobou domovního průčeli z konce 18. století.

Jednopatrový řadový městský dům s nadstavěnou zdí druhého půdního patra je zakončen nad korunní římsou trojúhelníkovým zděným domovním štítem s plastickým motivem tzv. božího oka. Celé průčelí domu je nad kordonovou římsou domovního podloubí členěno čtyřmi vysokými pilastrami, zakončenými ozdobnými hlavicemi, okna obou patér s nadokenními římsami jsou bohatě zdobeny klasicistní stylizovanou ornamentální štukovou výzdobou.

Přízemí domu s širokým domovním podloubím a dvojkřídlými klasicistními vrty domovního vchodu, je otevřeno do ulice dvěma půlkruhovými arkádovými oblouky. Chodba do domu je dlážděná zčásti břidlicovými deskami, zčásti oblázkými. Z chodby vedou do poschodí dřevěné schody, obytné místnosti mají již vesměs ploché stropy. Bývalý přízemní kvelb s vchodem z podloubí byl koncem 19. sto-

letí přestavěn na obchodní místnost. Přistavěný dvorní objekt sloužil v 18. a 19. století za postřihačskou dílnu. Do dnešní klasicistní podoby byl tento, dříve velkoměstský právovárečný dům přestavěn koncem 18. století na místě staršího renesančního městanského domu, postaveného v osmdesátých letech 16. století.

Při plánovité výstavbě velkého náměstí a ulic z něho vybíhajících, městských hradeb, bran a bašt za Viléma a Jana z Pernštejna, byl tu postaven prostý gotický dům, jehož držitelem byl ve čtyřicátých letech 16. stol. městský konšel Matěj Holkoze, který v padesátých letech byl mladším a později též starším (prvním) purkmistrem města. Po jeho smrti byl jeho dům prodán r. 1563 za 500 zlatých konšelovi Pavlu Honovi, který byl v osmdesátých letech též purkmistrem města. Hon přestavěl starý gotický dům na pohodlný renesanční velkoměstský šenkovení dům s mázhauzem, a opatřil dům honosným domovním portálem. V r. 1583 byl také sousední dům Čaputovský čp. 20 nově postaven, jehož kamenný renesanční portál je podnes dochován. Novostavbou se hodnota šenkoveního domu značně zvýšila, takže v r. 1589, kdy jej Hon prodal svému synovi Janu Honovi, byl oceněn na 1000 zlatých. Spolu s domem postoupil synovi kus role, ležící blíz Teplice a zahrádku se stodůlkou v Drahotuchu za mosty. Jan Hon bydlel v domě s rodinou až do své smrti r. 1623. V témež roce se jeho dcera Anna provdala za váženého erbovního městana — vdovce Daniela Filaxina z Semperka, který byl r. 1622 císařskými komisáry potvrzen za císařského panství Starý Jičín, zabraného komisáry po zemřelém Fridrichovi Vilémovi z Žerotína. Honova vdova Kateřina odvedla r. 1624 dům po manželovi svému zetí Filaxinovi, se vším příslušenstvím. Filaxin, pocházející ze Šumperka, byl r. 1611 pánským písárem u paní Anny Hoffmannky z Grünpuhlku na Starém Jičíně a oženil se tam toho roku s dcerou starojičínského luterského faráře Filipa Leucone. Později byl pukrabí na biskupském statku Chropyni a koupil si dům v Hranicích. V pohnutých letech českého povstání jej proto hranicičtí měšťané zvolili r. 1619 jako luterána za staršího purkmistra města se souhlasem vrchnosti Václava Mola z Modřelic. Už 1620 byl úředníkem (správcem) panství Starý Jičín, od r. 1622 pak dosazeným císařským správcem tohoto panství až do r. 1624. Později byl správcem panství Žďárského. Přestupem na katolickou víru si získal plnou důvěru kardinála Dietrichstejna, biskupa olomouckého, nové vrchnosti hranického a lipnického panství. Po smrti své ženy Anny se r. 1632 v Hranicích znova oženil s Annou, dcerou lipnického městana Černocha. Z prvního manželství přežila jen dcera Esterka, z druhého manželství syn Bernard, který byl později v sedesátých a sedmdesátých letech knížecím dietrichsteinským důchodním obou panství. Psal se rovněž „z Semperka“ a měl nevinitosti v Lipníku i v Hranicích.

Daniel Filaxin prodal r. 1635 v nemoci svůj šenkovení dům Honovský v Hranicích čp. 21 s rolí, ležící nad Teplicí, zahrádkou a stodůlkou při ní za mosty a s loukou v Oboře za 1200 zl. soukenickému mistru Václavu Vysockému. Filaxin zemřel již 1636 ve věku 75 let a byl pochován ve farním kostele v Hranicích. Vysocký provozoval soukenické řemeslo ve svém domě ještě r. 1644. Příštího roku 1645 byl jeho dům při dobývání města švédskou armádou Königsmarkovou dělostřelbou a požárem tak poboren a zničen, že Vysocký dům opustil a zběhl z města. Dům, vypleněný vojáky, zůstal pustý a poborený až do r. 1653, kdy jej městský úřad prodal po zběhlém Vysockému s rolí neb pasekou nad Teplicí za 600 zl. mor. měšťanu Janu Čaparkovi bez závdanku „a to proto že velmi pustý a zbořený a na nic přivedený jest“. Podle dekredu knížete Dietrichstejna o znovu- osazení pustých domů ve městě, dostal Čaparka 3letou lhůtu od placení všech poplatků a dávek, aby mohl dům opravit, od r. 1656 měl pak dům ročně splácat po 6 zl. Čaparka dům zčásti opravil, aby mohl užívat várečné právo domu a šenkovať pivo, v r. 1673 však dům opět prodal za tutéž cenu měšťanu Janu Kölle- rovi. Ani ten pro všeobecnou bídou a zkázu města za třicetileté války dům stavebně

nevylepšil, a po jeho smrti 1696 seděla v domě jeho vdova až do r. 1710. Toho roku prodal městský úřad dům po Janu Kölleovi jen nouzově opravený jeho zeti Václavu Vodnářovi jinak Kunčickému opět za 600 zl. Musel se však zavázat, že vyplatí podíly starší Kölleovy dcery Lisy a syna Jana, žijících v Místku, a syna Francka, „který do vojny daný jest pro loupaní včel, za něhož ještě z minulosti zaplacenou včelarům škody, kterou udělal 13 zl. rýn“. Krádež včel měl při tehdejších tvrdých trestech zaplatit životem, naděje na přežití a návrat z vojny byly však malé a nepravděpodobné.

Václav Kunčický byl tesař a městský vodnář, pečoval též o opravu a stavební obnovu dřevěného potrubí městského vodovodu. V r. 1745 pustil svůj dům zcela zaplacený svému synu Janu Kunčickému, vyhradil si však 300 zl. k vlastní dispozici a výminek v domě pro sebe a manželku až do smrti a „stravu při jednom teple a světle“ tj. společně s rodinou hospodaře domu. Kdyby se nemohli snášet, vymínil si horní světničku od rynku, a tam se nastěhovali.

Poněvadž Jan Kunčický zemřel r. 1767 bez testamentu, byl dům v ceně 600 zl. na žádost vdovy Zofie připsán na její jméno a po jejím sňatku r. 1768 novému manželovi Floriánu Krčálovi, jemuž dům odvedla. Krčák provedl nezbytné opravy domu a v r. 1777 jej prodal za 862 zl. rýn. hotově zaplacených postřihačskému mistru Tomáši Hermannovi. Ten zřídil v domě velkou postřihačskou dílnu sukna, kterou přistavěl na dyvorním traktu budovy a později ji rozšířil o další dílnu v domě čp. 47 v místech zbořené Černotínské městské brány na konci dnešní Svatoplukovy ulice. Byla to léta prudkého rozmachu hranického soukenictví koncem 18. a poč. 19. století, kdy neobvyčejně vzrostl odbytek hranického sukna na uherských trzích v Trnavě, Pešti aj. kam je vozili hranicičtí kupci suken. S dobrým odbytem sukna rostla ve městě i jeho výroba, barvení a úprava sukna, která koncem století zaměstnávala již přes 300 soukenických mistrů, 7 postřihačů sukna, 2 bárvírnů sukna a 15 obchodů suknem. Tento rozkvět hranického soukenictví trval až do dvacátých let 19. stol., kdy začal pozvolný jeho úpadek v důsledku konkurence lacinější strojní výroby suken.

Hermann novodobým vybavením svých dílen postřihačskými stoly a lisy strhl v osmdesátých letech velkou část postřihačské úpravy sukna na sebe, že mohl svou dílnu rozšířit, koupit a vybavit i druhou postřihačskou dílnu, a značně zbohatl. Koncem osmdesátých let dal zbořit svůj starý šenkovení dům na Dolním podloubí a vystavěl na jeho místě pohodlný obytný dům pro svou početnou rodinu. Průčelí domu dal vyzdobit bohatou klasicistní štukovou výzdobou. Když v roce 1805 zemřel, měl již většinu svých synů a dcer vybavených peněžními podíly. Testamentem odkázal nově postavený šenkovení dům čp. 21 v ceně 2500 zl. svému synu Janu Hermannovi, rovněž postřihačskému mistru s podmínkou, že pustí předměstský dům čp. 47 s druhou postřihačskou dílnou v ceně 1200 zl. svému švagrovi Janu Bališovi, rovněž postřihačskému mistru. Tato dohoda byla provedena v roce 1807, když vdova Alžběta odevzdala dům na Dolním podloubí s postřihačskou dílnou, se všemi lisy, 3 postřihačskými stoly v dobrém stavu svému synu Janovi, a ten pustil dům čp. 47 s postřihačskou dílnou, všemi postřihačskými lisy a 3 postřihačskými stoly Bališovi. Matka si vymínila v domě čp. 21 k živobytí regália domu (várečné a šenkovení právo) a k obývání 2 horní světnice, jednu komoru, jednu kravskou stáj a sklep jako výminek. Jan Hermann však prodal již r. 1810 dům na podloubí za 8.900 zl. vídeňské měny postřihačskému mistru a obchodníkovi sukný Karlu Šidlovi, který mu zaplatil hotově 5900 zl., zbytek 3000 zl. zapsán jako dluh. Vdově Alžbětě zajištěn výminek v domě, ta však zemřela již příštího roku 1811 a Šidlo vyplatil dědicům dluh 300 zl. v bankocetlích.

Karel Šídlo patřil k nejúspěšnějším obchodníkům sukнем, které dovážel do Vídně. Dům na podloubí postoupil r. 1818 v ceně 4000 zl. konv. měny svému stejnějmennému synu Karlu Šídlovi mladšímu, rovněž úspěšnému obchodníku sukny, knihovně byl mu však dům připsán až r. 1829 po smrti otce Karla Šidly staršího. Ve čtyřicátých letech byli mladý Šídlo spolu s obchodníky suken Josefem Blaschekem a Františkem Václavíkem jako nákladníci úspěšnými „fabrikanty“ sukna, kteří soustředili veškerou výrobu a prodej hranického sukna do Uher a Vídně do svých rukou, později byli však rychle vytlačeni modernější tovární výrobou sukna.

Po smrti Karla Šidly r. 1865 byl dům v ceně 5.800 zl. rakouské měny připsán jeho dědicům Juliusovi, Karolině, Františce a Antonii Šídlovým rovným dílem do života vdovy Františky Šídlové. Karolina Šídlová odkoupila později podíly ostatních sourozenců a stala se do r. 1886 jedinou majitelkou domu, který držela ještě r. 1905. Před koncem první světové války koupil dům obchodník **Eduard Geyer**, později až do okupace patřil Raimundovi Geyerovi, jemuž patřila poč. tohoto století též postřihačská dílna v domě čp. 47, přeměněná jím později na elektrozávod.

Nyní patří dům Podniku bytového hospodářství města Hranic. V domě i v dvorním traktu budovy jsou byty. V přízemí je prodejna Kožené galerie, za první republiky a za okupace tu byl zlatnický a klenotnický obchod Eduarda Začka, prodávajícího také optiku, fotopřístroje, hodiny aj.

Při stavební obnově sousedních domů čp. 20, 22 a 23 Dolního podloubí, prováděné od minulého roku, bude uskutečněna také odborná památková renovace bohaté štukové výzdoby průčelí domu čp. 21, poškozená zatékáním vody z vadné domovní střechy, a nová citlivá lička fasády domu. Tím teprve vynikne uměleckohistorická hodnota tohoto klasicistního domu, jediného toho druhu ve městě.

Prameny:

Purkrechtní, pozemkové a městské knihy a matriky města Hranic. Evidence nemovitých kulturních památek města Hranic a fotoarchiv Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ostravě.



Dům č. 21 na Dolním podloubí proti radnici před renovací. Foto: K. Fon 1983

Dodatek k Maudrovskému domu čp. 90 na náměstí.

Doplňuji a upřesňuji některé údaje k historii tohoto domu (viz ZMHLT 1987, listopad, s. 8) o jeho majitelích a uživatelích za posledních sto let.

Odstupní smlouvou z r. 1877 stal se majitelem domu měšťan Jan Jelec, úředník berního úřadu v Hranicích. Jeho dcera Klotilda se provdala v r. 1898 za obchodníka Karla Gabriela v Hranicích, bydlícího dříve v Mikulově. Gabriel zřídil v domě obchod smíšeným zbožím, dům byl jím připsán r. 1910. V r. 1915 bylo majitelské právo domu zapsáno podle kupní smlouvy Marie Maudrové. Její manžen cukrář Jindřich Maudr, který měl dosud cukrárnou v domě Besedy čp. 121 na náměstí (nyní dům Sdruženého klubu ROH) přenesl obchod do manželčina domu a zařídil tu cukrárnu „U Maudrů“. Po smrti Marie Maudrové, zemřelé 20. 8. 1924, bylo majitelské právo domu zapsáno 1925 podle odevzdací listiny nezletilému jejímu synu Jaroslavu Maudrovi. Ten zůstal majitelem domu i po dosažení zletlosti r. 1931 až do konce okupace a osvobození. Cukrárnou vedl po smrti manželky cukrář Jindřich Maudr, později s druhou manželkou Kristinou. Po jeho smrti 1940 vedla podnik vdova Kristina Maudrová až do počátku padesátých let. Jaroslav Maudr, syn cukráře Jindřicha Maudra z prvního manželství, nebyl cukrářem v Hranicích, bydlel v Praze, kde později také zemřel. Po smrti Kristiny Maudrové r. 1960 bylo vlastnické právo domu rozhodnutím ONV v Hranicích r. 1961 vloženo na čs. stát — Domácí potřeby Olomouc. Téhož roku pak administrativní dohodou převedena operativní správa domu na n. p. Drogerie Olomouc.

B. I.

Černotínský lom je nezajímavý?

Ne vždy je kulturním a přírodním hodnotám věnována taková pozornost jakou by si zaslouhaly. Často nepovšimnutu unikají veřejnému zájmu a není jim věnována patřičná péče a ochrana. Svědčí o tom i několik lokalit v okolí města Hranic a snad nejmírněji tzv. Černotínský lom, který v sobě sdržuje jak přírodní, tak i historickotechnické hodnoty.

V Černotínském lomu se až do roku 1950 těžil dolomitický vápenec, který byl všeobecně znám svou vysokou kvalitou. Práce v lomu byla velmi namáhavá, neboť těžba nebyla mechanizována a prováděla se převážně ručním nářadím. Lámaný vápence se provádělo jednak stěnovým odkryvem patrovitě a jednak těžbou ve štolách, z nichž se jedna zachovala do dnešních dnů.

Vzhledem k občasnému propadání dna štol v souvislosti s výskytem krasových dutin (a předpokládanou spojitostí jeskynního krasového labyrintu s krasovým systémem Propasti), a z důvodů nutné výstavby nového moderního závodu cementáren a otevření nového velkolučného východně od Hranic byla těžba dolomitického vápence v Černotínském lomu zastavena a lom byl opuštěn. Po dlouhé letech využívání lomu zde však zůstaly stavební objekty — kromě administrativní budovy především zbytky dvou starších šachtových pecí a zachovalá kruhová pec (údajně jediná zachovalá svého druhu na území ČSR).

U základny stěny lomu, kryt boční skalkou a keří, je zachován vstup do štoly — památky po štolovém způsobu lámání dolomitického vápence. Štola má stálou světlost cca 2 x 2 m. Její hlavní chodba je přímá, směřující přibližně na sever a je dlouhá 43,5 m. V 7,5 m od vstupu ji křížuje další chodba, která je vpravo za-

hloubena jen 2 m, nalevo však pokračuje dále a po 7,5 m vstupuje do zčásti přirozeně vzniklého a zčásti uměle vysekávaného jeskynního sálu o půdorysu cca 4 x 4 m. Chodba se dále mírně zatáčí vpravo a po dalších 10 m končí malým jesíkem a zásypem z dolomitického skeletu. Jeskynní sál sousedí na jižní straně s krasovým jezírkem jehož hladina má rozlohu asi 5 x 3 m a u jeho okraje byla šňůrou naměřena hloubka 17 m. Přirozenými krasovými dutinami je jezírko spojeno s dutinou viditelnou vlevo před vstupem do hlavní štoly, kam též míří další štola z jeskynního sálu (není však proražena celá, narází na přirozené krasové dutiny).

V 35,5 metrech délky hlavní štoly odbočuje od ní vlevo pod zpětným úhlem lomená štolová větev dlouhá 15 m. V místě zalomení (asi po 7 metrech) narází vpravo u dna na krasové dutiny, které byly asi přičinou změny původního směru jejího prokopávání.

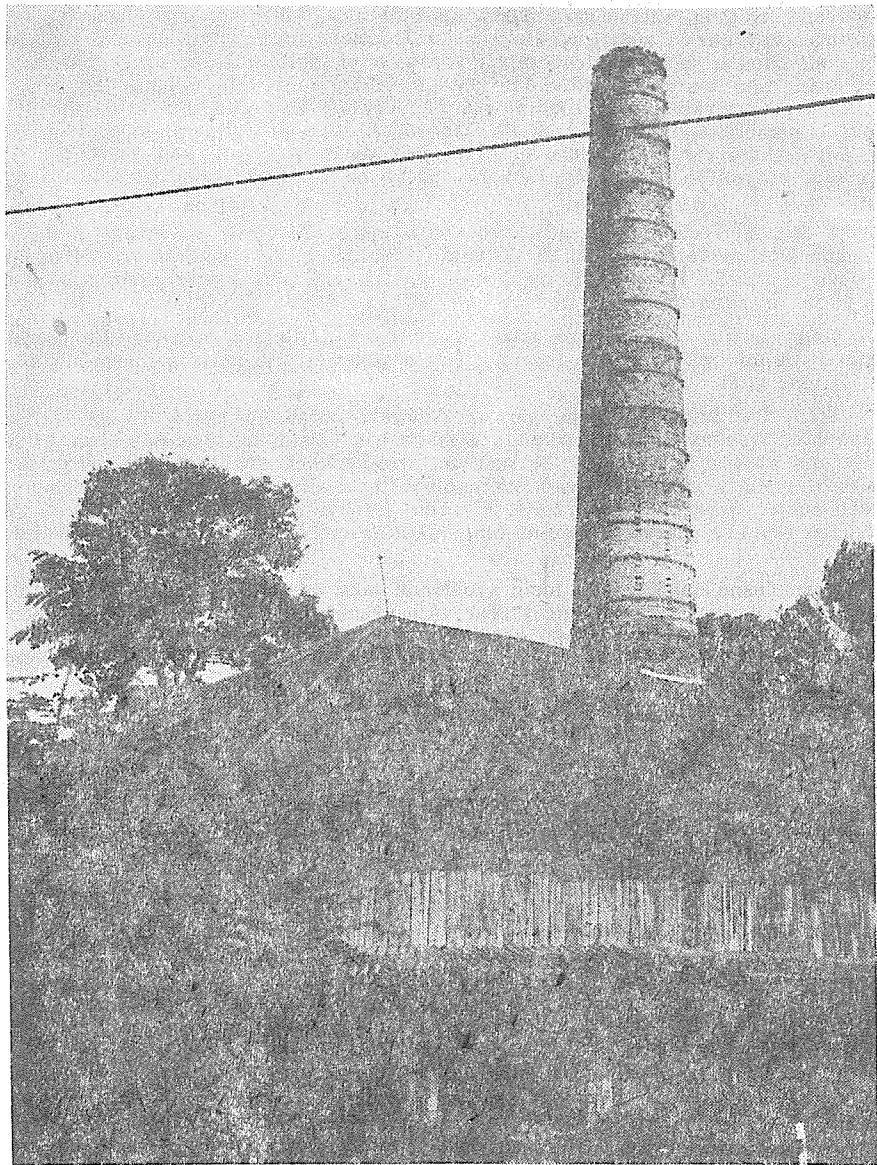
Dno všech štol je místně pokryto skeletem a jilem z materiálu zřícených stropů. Dolomitický vápenec tvořící stěny a strop štol je pomístně protkán žilami čistého bílého vápence.

Stěny Černotínského lomu jsou terasovitě uspořádány, porostlé suchomilnou a vápnomilnou květenou, popřípadě v místech s větším množstvím naváte či sesuté zeminy dřeyinami, keří i vzrostlými stromy. Sice druhotně, ale přirozenou sukcesí vzniklý ekosystém vápnomilných a teplomilných rostlinných a živočišných společenstev, charakterizuje přirozený výskyt druhů flory a fauny na vápencích teplické průrvy oddělující Moravskou bránu od Bystřickomeziříčské brázdy.

V současné době je dno lomu využíváno jako místo skladby štěrku a jiného materiálu Okresní správy silnic v Přerově a význačná technická památka — kruhová pec — je používána jako krecet na uskladnění brambor. Je to však skutečně nejlepší využití této lokality? Neplýtváme přírodními a historickými hodnotami?

Umístění Černotínského lomu v těsné blízkosti lázní Teplic nad Bečvou, aragonitových jeskyní, propasti na území státní přírodní rezervace Hůrka i jeho přístupnost z poměrně velmi frekventované státní silnice směřující na Valašské Meziříčí, Beskydy a dále na Slovensko, přímo nabízí jiné možnosti využití — např. zřízení odpočinkové lokality (případně motorestu) s jedinečným okolím a výraznou regionální poznávací a naučnou funkcí.

Komín volně přístupné a postupně chátrající kruhové pece zatím působí jako vykřičník. Černotínský lom je opravdu nezajímavý? ing. Vl. Foltánek



Na snímku Romana Kubíčka Černotínský lom.

Atleti TJ Sigma bilancují

Hraničtí atleti mají za sebou velmi úspěšnou sezónu. V roce 1987 stoupala členská základna oddílu na rekordní počet 304 členů. V soutěži bylo zapojeno celkem 12 družstev, všechna v krajských přeborech. Největšího úspěchu dosáhla družstva ml. žáků, ml. žáček a st. žáků, která se probojovala do finále KP, kde zvláště potěšilo 4. místo družstva ml. žáček.

V loňském roce získali atleti 4 tituly krajských přeborníků, 45 titulů okresních a překonali 19 oddílových rekordů. Z KP si přivezli 20 medailí (4 zlaté, 9 stříbrných, 7 bronzových). Z okresních přeborů 118 medailí! (46 zlatých, 41 stříbrných, 31 bronzových). Svými výkony překonali celkem 694 x limit VT. V průběhu sezóny absolvovali 52 závodů, v kterých obsadili 112 x první místo. 6 nejlepších atletů startovalo na přeboru ČSR. Cenný úspěch zaznamenali mladé naděje hranické atletiky — R. Suk a L. Hradilová, kteří se probojovali do finále Běhu Rudého práva. Mladí závodníci TJ Sigma měli lví podíl na celkovém vítězství okresu Přerov v tradičním družebním utkání v NDR (Míšen).

Patřičná pozornost je věnována v oddíle politickovýchovné práci a práci s mládeží. Ve spolupráci s rodiči a učiteli ZŠ se podařilo ustavit další spádovou třídu zaměřenou na atletiku. Odpovědné práci s dětmi se věnují ti nejlepší trenéři a vedoucí. Cílem jejich snažení je vychovat nejen výborné a čestné sportovce, ale také uvědomělé občany naši vlasti. 7. ledna 1987 se podařilo oddílu splnit závazek na udělení stříbrné plakety ČSTV a zároveň se přihlásil do soutěže o zlatou plaketu. Uzavřené závazky bezesbytku splnily rovněž čtyři soutěžící kolektivy mládeže.

Aktivně si vedli atleti i v budovatelské činnosti. V roce 1987 odpracovali celkem 2588 brigádnických hodin, dokončili úpravu okolí pilinové dráhy, podíleli se na rozšíření dráhy a rekonstrukci sektorů, kde byla vytvořena hodnota díla za 250 000 Kčs.

Ve výčtu aktiv nesmí chybět ani to, že se výrazně podíleli na rozvoji masové tělovýchovy, uspořádali celkem 18 masových akcí, kterých se zúčastnilo 2721 účastníků. Velký kus práce odvedli při zajišťování střediska OZ. V loňském roce oslavila naše „Královna sportu“ 90 let svého trvání. Při této příležitosti byla atletickému oddílu TJ Sigma udělena medaile „Za rozvoj mládežnické atletiky“ a toto ocenění získal i trenér mládeže Oldřich Lukeš.

Výsledky, kterých atleti v loňském roce dosáhli, znovu potvrdily, že tento sport patří v našem městě mezi nejúspěšnější.

Jaroslav Rychlý

Prospěšná práce včelařů

Rok 1987 byl pro členy ZO ČSV Hranice, rokem plodné a prospěšné práce. Hraničtí včelaři bezesbytku splnili hodnotný závazek na počest 70. výročí VŘSR, zdárni si vedli rovněž při plnění rozpracovaných závěrů XVII. sjezdu KSČ a IV. sjezdu včelařů.

ZO ČSV Hranice zaznamenala v loňském roce další zvýšení své členské základny — bylo přijato 12 nových začínajících včelařů. V současné době má 254 členů, kteří chovají 2.367 včelstev, dalších 157 mají umístěno v JZD Skalička, kde o ně příkladně peče včelmistr St. Plesník. Téměř polovinu členské základny tvoří lidé do 45 let, což pro budoucnost hraničkého včelařství je radostné zjištění.

ní. Organizace má ve svých řadách obětavé členy výboru i 35 dobře pracujících důvěrníků ve 28 spádových obcích, na které se může plně spolehnout při plnění náročných úkolů. Velmi dobře a včas se včelaři vypořádali s nelehkým úkolem — organizaci ošetření včelstev proti Varoase. Záslužná byla i jejich práce a podíl při naplňování volebního programu NF. Zvláště významným byl jejich přínos při tvorbě a ochraně životního prostředí. Spotřebnímu družstvu Jednota odevzdali 11 000 kilogramů medu. Na dobré úrovni je v místní organizaci také osvětová činnost. Vedle dobrě zorganizovaných přednášek a besed, byly uskutečněny aktivity s kočovníky, s důvěrníky a další včelařské akce. Největší podíl na dobrých výsledcích mají předeším členové výboru v čele s předsedou Česlavem Čihalem, jednatelem F. Ratajem a hospodářem E. Kosnovským.

Velmi dobře se začala rozvíjet činnost nově založeného včelařského kroužku při pionýrské skupině „Moravská brána“. O mladou krev se vzorně stará skupina pro práci s mládeží ve složení: J. Paus, V. Sedlák, a J. Čadra. I když je činnost kroužku teprve v jeho počátcích, přináší dobrá práce těchto vedoucích své první ovoce. Členka Bláhová zvítězila v okresní soutěži mladých včelařů. Avšak ani s těmito dílčími úspěchy, se nechťejí včelaři uspokojit. Nové zvolený výbor má v plánu, za pomocí ředitelů a učitelů hranických škol, hledat nové formy k tomu, jak získat větší počet zájemců z řad mladé generace o včelařství.

Do dalšího období jdou hraničtí včelaři s předsevzetím, dosáhnout ve své činnosti co nejlepších výsledků ve prospěch organizace, města i socialistické společnosti.

Jaroslav Rychlý

Z ČINNOSTI MĚDPM V HRANICÍCH

MěDPM v Hranicích zorganizoval účast členů turistických zájmových útvarů na XVI. ročníku výstupu na Ondřejník o Rudou stužku Února. Tuto akci pořádala dne 13. 2. 1988 Krajská PO SSM a krajský štáb LM v Ostravě v roce 40. výročí založení Lidových milicí. Výstupu se zúčastnili pionýři zájmových útvarů MěDPM a oddílu TÁBORНИCI, MLADÁ GÁRDA a ŠÍPKA v počtu 45.

Na pionýrských schůzkách si připravili program výstupu, napsali pozdravný dopis LM a zúčastnili se besedy s příslušníky LM v MěDPM a tím splnili podmínky účasti.

Pionýři za nepříznivého počasí (dešt., sníh) vystoupili z Frýdlantu po zvolené trase na Ondřejník k chatě SOLÁRKA. Během cesty plnili zadání úkoly:

- zakreslování údajů do slepé mapy
- rozpoznávali funkční označení LM
- procházeli úsek lesa 300 m dlouhý bez mluvení
- přenášeli raněného v délce 100 m
- odpovíděli na politické otázky o únorových událostech
uveřejněné předem v Nové Svobodě

V cílovém stanovišti podala nejmladší pionýrka Lenka Novotná žákyně 3. třídy ZŠ hlášení před nastoupenými oddíly příslušníků LM o splněných úkolech. Současně odevzdala vyplněné hlášení, které s kontrolními úkoly oddíly obdržely ve výchozím místě. Všichni účastníci obdrželi Rudou stužku 40. výročí Února a každý oddíl vlaječku a účastnický list.

Akce se všem líbila, domů se vraceli unavení, ale velice spokojeni.

Beneš Jindřich
ved. odd. těl a turistiky

PROGRAMY SK ROH

Středa 6. 4.
sokolovna
19.30 hod.

HELENA RŮŽIČKOVÁ

v show programu „Chtěla bych tančit jen...“

Pořad má podtitul „Tak to tady ještě nebylo“ a vystihuje charakter recitálového pořadu, který H. Růžičková připravila jako ohlédnutí za svou celoživotní uměleckou prací u příležitosti padesátiletého životního jubilea.

V programu dále vystoupí Jiří Růžička, Jiří Havelka, Petr Šendera, Jana Horňáková a skupina Metronom.

Úterý 12. 4.
sál LŠU
19.30 hod.

X. abonentní koncert Kruhu přátele hudby
HANA STRAŠIRIPKOVÁ - KIMELOVÁ — cembalo
JIŘÍ HOŠEK — violoncello

Program: „Večer sonát pro violoncello a cembalo J. S. Bacha“

Pondělí 11. 4.
klub. SK ROH
na tř. 1. máje
19.00 hod.

Přednáška pro mládež
Varšavská smlouva — záruka míru a bezpečnosti v Evropě
Přednáška je doplněna filmem, hovoří mjr. Raindl.

Čtvrtek 14. 4.
sál KM, Gotvík. n.
16.30 a 19.30 h.

Přednáška s ukázkami vázání a dekorace květin
IKEBANA
Hovoří a předvádí s. Luňáčková

Středa 20. 4.
sál SK ROH
18.00 hod.

Akce klubu mladých
FANEČNÍ DISKOTÉKA
Uvádí J. Ličko

Pátek 22. 4.
sál SK ROH
10.00 hod.

DĚTI DĚTEM
Koncert dětských pěveckých sborů — Zornička z Banské Bystrice a Hranický dětský pěvecký sbor.

Neděle 24. 4.
sál SK ROH
15.00 hod.

TANEČNÍ DISKOTÉKA
Uvádí Vojta Janíček

Pondělí 25. 4.
klub. SK ROH
na tř. 1. máje
19.00 hod.

Přednáška pro veřejnost
RAKOUSKO, ŠVÝCARSKO — země přírodních krás
Přednáška je doplněna diapositivy, hovoří lektor SA s. Bednářík.

Úterý 26. 4.
sál SK ROH
17.00 hod.

Akce Klubu mladých
KLUB STOPROCENTNÍCH DĚtí
Písničky, soutěže, scénky a diskorozvicička pro děti od 6 do 12 let.

Úterý 26. 4.
sál KM
19.00 hod.

Akce Klubu mladých ?
IRON MAIDEN
poslechová diskotéka

Úterý 26. 4.
klub. SK ROH
na tř. 1. máje
13.00 hod.

VÝROČNÍ KONFERENCE
Sdruženého klubu ROH

Sobota 30. 4.
sál SK ROH
15.00 hod.

Akce Klubu mladých
POSEZENÍ S PANÍ MÓDOU

Setkání s textilní výtvarnicí Magdalou Wihanovou, která připravila ukázky oděvů, doplnků i celých kompletů pro nejrůznější příležitosti od sportu až po společenské události. Manekynky je předvedou v tématických celcích s průvodním slovem autorky.

Akademie třetího věku:

Čtvrtek 7. 4.
klub. SK ROH
16.00 hod.

DOMÁCÍ LÉKÁRNÍČKA

Přednáška o tom jak uspořádat léky pro rychlé použití a o významu léčivých rostlin.

Čtvrtek 21. 4.
klub. SK ROH
16.00 hod.

CHRÁNĚNÉ OBLASTI OKRESU PŘEROV

Životní prostředí, pojmy chráněná krajinná oblast, přírodní rezervace.

Promítání diapositivů

Na květen připravujeme:

Neděle 1. 5.
letní kino
15.00 hod.

Zábavné odpoledne v rámci oslav 1. máje.

Vystoupí:

OSTRAVSKÁ DESÍTKA — pořad scének, písniček a skladeb pro dechový orchestr

JASÉNKA — národopisný soubor

Čtvrtek 5. 5.
sokolovna
19.00 hod.

Slovenský lidový umělecký kolektiv, nositel Řádu práce v pořadu.

TANEČNÍ GALAPROGRAM

Neděle 15. 5.
sokolovna
16.00 hod.

Koncert populární rockové skupiny

VITACIT

Úterý 17. 5.
sokolovna
19.30 hod.

ALFA KLUB

pod vedením I. Moravuse. Zpívá J. Čeřovská a M. Procházková, vystoupí Luděk Sobot a další hosté. Program uvádí Jar. Suchánek.

Změna programu vyhrazena, předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH; tel. 2074!

Nezapomeňte navštívit celostátní výstavu fotografií **EKOFORUM '86**! Je instalována ve výstavní síni SK ROH na tr. 1. máje, potrvá do konce dubna t. r. a otevřena je denně od 11.00 do 17.00 hod.!

INFORMACE KE KONCERTU KPH dne 12. dubna 1986



Během studií na konzervatoři získala čestné uznání (1976) na Smetanově klavírní soutěži s mezinárodní účastí v Hradci Králové. I. cenu a cenu ČHF za nejlepší interpretaci české soudobé skladby Partity pro cembalo od Z. Lukáše obdržela v roce 1983 na III. interpretační cembalové soutěži ministerstva kultury ČSR v Hradci nad Moravicí. V letech 1984 až 86 se zúčastnila krátkodobých mezinárodních interpretačních kursů v Curychu. Pedagogicky působila na konzervatoři v Plzni v letech 1980 až 1982. Od roku 1982 učí na pražské LŠU. Kromě sólistické činnosti se často věnuje komorní hře. Spolupracuje s violoncellistou Jiřím Hoškem, hobojistou Fr. Kimlem, flétnistou Ivo Hegerem a zpěvačkou S. Jirouškovou. Svou koncertní činnost si prohlubuje spoluprací s Čs. rozhlasem, kde natočila řadu skladeb. Od r. 1985 je členkou Aktivu mladých SČSKU.



Hana Strašíriková-Kimelová se narodila v r. 1956 v Plzni a od svých sedmi let se učila hrát na klavír. V letech 1971 — 1977 studovala hru na klavír na plzeňské konzervatoři ve třídě prof. Jindřicha Durase a vedlejší obor varhany u prof. Jitky Chaloupkové. Ve studiu pokračovala na AMU v Praze u zasloužilého umělce doc. Jana Panenky a studium ukončila v roce 1982.

Na AMU studovala také hru na cembalo u zasloužilé umělkyně doc. Zuzany Růžičkové. Po úspěšném dokončení tohoto studia absolvovala ještě postgraduální studium v téže oboru a v roce 1985 jej ukončila absolventským koncertem, na kterém provedla skladby z díla J. S. Bacha.

Jiří Hošek se narodil v roce 1955 v Praze, v umělecké rodině. Otec je kontrabasista v Symfonickém orchestru Čs. rozhlasu, matka akademická malířka. Již v dětství projevil značné umělecké nadání, od tří let hrál na klavír, od deseti let se začal věnovat violoncello. Základp. hry na violoncello získal v LŠU v Praze ve třídě prof. M. Svobodové. V roce 1970 byl přijat na pražskou konzervatoř, kde studoval u prof. P. Sádro-Páva. Od roku 1975 studoval na AMU v Praze ve třídě prof. M. Sádra. Studium ukončil v roce 1981 s vyznamenáním a obdržel cenu rektora AMU za vynikající výsledky ve studiu.

Během studia na AMU se zúčastnil Bartókova semináře v Szombatelly v Maďarsku, kde studoval u prof. László Mezzöa. V roce 1981 absolvoval šestiměsíční stáž na pařížské konzervatoři a zúčastnil se mezinárodních letních kursů v Nice. Národních a mezinárodních soutěží se zúčastňoval již během studií na konzervatoři. V červnu r. 1972 získal II. cenu na Beethovenově soutěži v Hradci u Opavy, o rok později získal I. cenu na interpretační soutěži pražské konzervatoře a zúčastnil se mezinárodní soutěže P. Casalse v Budapešti jako její nejmladší účastník. V roce 1974 úspěšně vystoupil na Mezinárodní tribuně mladých umělců s Rokokovými variacemi P. I. Čajkovského. Následovala účast na Mezinárodní soutěži P. I. Čajkovského v Moskvě, a Mezinárodní soutěži v Markneukirchenu, kde získal III. cenu. Na interpretační soutěži v ČSR v Písku obdržel v roce 1976 II. cenu, v roce 1980 I. cenu a Cenu za nejlepší provedení české soudobé skladby. Absolvoval také šestiměsíční stáž na Conservatoire de Paris.

Jiří Hošek vystupoval mnohokrát v Československu, ale také v zahraničí (SSSR, Polsko, NDR, NSR, Francie, RLR) a natočil již řadu snímků pro Čs. rozhlas. Velkou pozornost věnuje objevování a studiu děl Antonína a Mikuláše Krafťů.

Z účasti na festivalech nutno jmenovat Talentinum v r. 1974 v Gottwaldově a Mladé pódium v Karlových Varech v roce 1983. V současné době se věnuje koncertní činnosti.

S Hanou Strašírikovou - Kimelouvou přednesou na koncertu v Hranicích program: „Večer sonát pro cembalo a violoncello J. S. Bacha“.

AKCE MĚSTSKÉHO DOMU PIONÝRŮ A MLÁDEŽE

Sobota 2. 4. na letišti v Drahotuších od 9.00 do 14.00 hod.:

Okrskové kolo Leteckých modelářů v kategorii házadel A1, A3.
Vítězové postoupí do okresního kola.

Pátek 8. 4. u stadionu TJ Sigma Hranice, zač. 14.30 hod.:

Okrskové kolo celostátní branné hry „Dukelský závod branné zdatnosti“

Kategorie:

nejmladší dívky a hoši, ročník 1970, 1980
mladší dívky a hoši, ročník 1976, 1977, 1978
starší dívky a hoši, ročník 1974, 1975

První tři jednotlivci postoupí do okresního kola, které se bude konat 20. dubna 1988 v Přerově.

Pátek 22. 4. za stadionem TJ Sigma Hranice, zač. 14.30 hod.:

Okrsková soutěž „Turisticko branného závodu“ — postupová soutěž dvoučlenných hlídek turistických oddílů.

Kategorie:

nejmladší žáci a žákyně, ročník 1970, 1980
mladší žáci a žákyně, ročník 1976, 1977, 1978
starší žáci a žákyně, ročník 1974, 1975

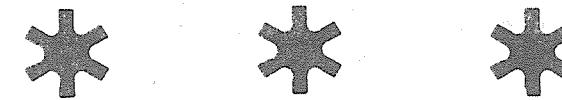
Do okresního finále postupují první tři žákovské hlídky z každé kategorie.
Okresní finále se koná 21. 5. 1988.

Pátek 29. 4. u stadionu TJ Sigma Hranice, zač. ve 14.30 hod.:

Okrskové kolo celostátní branné hry „O partyzánský samopal“.

Je to závod pětičlenných hlídek pro kategorie nejmladších, mladších a starších žákyní a žáků. Dvě nejlepší hlídky z každé kategorie postupují do okresního finále, které se koná 14. 5. 1988 v Přerově.

Sobota 30. 4. — jednodenní zájezd pionýrů a členů turistického oddílu TJ Sigma Hranice po kulturních a historických památkách ve Sternberku a okolí.



Za účasti zástupců závodů, občanských výborů, rodinných příslušníků byly v obřadní síni MěstNV Hranice slavnostně přivítány v měsíci únoru tyto děti:

Sandra Burgetová

Jakub Fedor

Zuzana Macháňová

Karolína Skalková

Lukáš Valenta

Hana Zelová

Věra Kulíčková

Alena Haláštová

Životní jubilea občanů našeho města v dubnu 1988

75 let:

Vysoudil Jaroslav, Hranice, Vrchlického 1336

Opekarová Amálie, Hranice, Jungmannova 1805

Poláková Antonie, Hranice, Náspy 56

Navrátilová Anežka, Hranice, Zápotockého 98

Vymětalová Božena, Hranice, Hviezdoslavova 1133

Spirutová Věra, Hranice, Drahotuše, Hranická 103

Gadasová Františka, Teplice nad Bečvou čp. 11

80 let:

Gogela Oldřich, Hranice, Hromůvka 1522
 Ing. Pliska František, Hranice, 1. máje 1279
 Grulichová Julie, Hranice, Jungmannova 1805
 Bělocký Vojtěch, Hranice, Gottwaldovo náměstí 16
 Petřeková Anna, Hranice, Zborovská 1603
 Sutorová Hedvika, Hranice, Vrchlického 825
 Faltýnková Marie, Hranice, Sklený kopec 1160
 Hynčicová Aloisie, Hranice, Drahotuše, Nádražní 122
 Bednářová Marie, Hranice, Veiká 119
 Bartošová Ludmila, Hranice, Olšovec 15

85 let:

Cahliková Františka, Hranice, Křížkovského 1142
 Stehlíková Anastazie, Hranice, Struhlovsko 1405

90 a více let:

Ostrčil František, Hranice, Jungmannova 1805
 Fischerová Věnceslava, Hranice, Hromůvka 1520

Dodatečně blahopřejeme:

Anežce Běhalové, Hranice, Čs. armády 2/184, nar. 12. 1. 1913
 Anně Doleželové, Hranice, Nová ul. 1289, nar. 26. 2. 1913

a současně se omlouváme za nezveřejnění těchto jubilantek ve Zpravodaji v měsíci lednu a únoru, což se stalo nedopatřením.

Upozornění Městského národního výboru

Městský národní výbor, odbor místního hospodářství v Hranicích hledá pracovníka — brigádníka pro provoz dětského dopravního hřiště v Hranicích v měsících: duben, květen, červen, září, říjen 1988.

Jedná se o vydávání dětských kol k výuce dětí, jejich úschovu po výuce, jejich případnou opravu a uzamykání včetně buňky kde jsou uskladněny.

Zájemci nechť se přihlásí na odboru místního hospodářství MěstNV ve II. poschodi budovy. Práce je za úplatu.

PROGRAMY KIN**Kino SVĚT**

2.—4. 4. PODRÁZ II.
 O prohrané sázce na vyhraný zápas. Americký film.
 Mládeži přístupno

5.—8. 4. HAUŘI
 Zábavný český film o růstu potíží a potíží růstu.
 Mládeži nepřístupno

9.—11. 4. ACH KARLE
 Komédie o trampotách muže neodolatelného šarmu.
 Polský film. — Mládeži nepřístupno

Přehlídka nejúspěšnějších slovenských filmů:

12. 4. FONTÁNA PRE ZUZANU
 Filmový muzikál o lásce, motorkách a velmi krásných vlasech.
 Mládeži do 12 let nevhodný.

13. 4. PACHIO, HYBSKÝ ZBOJNÍK
 Filmová parodie na zbojnické téma.
 Mládeži nepřístupno

14. 4. PÁSLA KONĚ NA BETONĚ
 Příběh o ženách, kterým chybí vstupenka do nebe.
 Mládeži nepřístupno

15. 4. PASODOBLE PRE TROCH
 Příběh muže, který miloval tanečnice.
 Mládeži nepřístupno

16. — 18. 4. TANEC S CIZINCEM
 Drama lásky a kruté pomsty. Film Velké Británie.
 Mládeži do 18-ti let nepřístupno.

**18. 4.
16.00 hod.** ČIČERIN
 Diplomatická cesta lidového komisaře pro zahraničí v Sovětském Rusku. Film vyznamenaný cenou Čs. mírového výboru.
 Dvojprogram. Hrajeme pro členy Klubu přátel sov. filmu.

19. — 22. 4. MŮJ ŽIVOT JAKO PES
 Úsměvy a slzy dětí. Švédský film.
 Mládeži do 12 let nevhodný.

23. — 25. 4. ČEST RODINY PRIZZIŮ
 Velké peníze a velká láska pod dozorem mafie.
 Americký film. — Mládeži přístupno

26. — 29. 4. JESTLI SE ROZZLOBÍME, BUDEME ZLÍ
 Blázlivá parodie na muže, kteří jestli se rozlobí budou zlí.
 Italský film — Mládeži přístupno

30. 4. — 2. 5. ANTIKASANOVA
Nezdařené zálety pořádného manžela.
Jugoslávský film — Mládeži přístupno

Začátky představení v 17.00 a v 19.30 hodin. Na filmy označené — poskytujeme 50 % slevy. Změna programu vyhrazena.

Představení pro děti — každou sobotu v 15.00 hodin

2. 4. VELKÉ SNY MALÉHO KLUKA
O pomalém chlapci, mluvící koče a provazochodkyni s plakátu. — Pohádka NDR.

9. 4. LEŤ PTÁKU, LEŤ
O veselých prázdninách, jaké jste ještě nezažili.
Český film.

16. 4. VÝBUCH BUDE V PĚT
Nekatastrofický film o druhém Einsteinovi. — Český film.

23. 4. ODYSSEUS A HVĚZDY
O prvním spojení lidstva s mimozemskou civilizací.

30. 4. LIŠTIČKA
Dobrodružné příběhy malého uprchlíka. — Sovětský film.

Představení pro mládež — každou neděli

3. 4. OTEC A OTEC
Mnoho povyku kolem dvou otců ztraceného syna.
Francouzský film. — Mládeži do 12 let nevhodný.

10. 4. TARZAN
Známá legenda o pánu opic.
Film Velké Británie — Mládeži do 12 let nepřístupno

17. 4. OPERACE BANZAJ
Zase hledají nějakého blba a to budu já, řekl Coluche v hl. roli francouzské komedie. — Mládeži do 12 let nevhodný

24. 4. KONVOJ
Dramatická vzpoura dálkových řidičů.
Americký film. — Mládeži do 12 let nevhodný.

1. 5. JEN ŽÁDNOU PANIKU
Dobrodružná honba za zlatým pokladem na dně Balatonu.
Maďarský film.

Představení pro školní družiny — každé úterý a středu 13.30 h.

5. 6. 4. KRAKONOŠ A KUKAČKY
O tom, co všechno se může stát ve světě pohádky. České pásmo

12. — 13. 4. PAN TAU A SAMÁ VODA
Čtyři výpravy za napětím, kouzlem a dobrodružstvím.
České pásmo.

19. — 20. 4. NEBOJÁCNÉ MYŠKY
O tom, co se může stát jen v pohádkách.
Sovětské pásmo.

26. — 27. 4. BOLEK A LOLEK, DVA RYTÍŘI
Pohádkové vyprávění o neobyčejných příhodách Bolka a Lolka
Polské pásmo.

Kino MÍR v Drahotuších

1. 4. NAHÁ LÁSKA
19.30 hod. Francouzský milostný příběh.
3. 4.
19.30 hod.
4. 4.
19.30 hod.

3. 4. HEJ RUP
16.30 hod. Starší český film s Voskovcem a Verichem.

6. 4. LOUČENÍ
19.30 hod. Sovětský film. Zásah do srdcí lidí spoutaných s rodnou zemí.

13. 4. MRTVÍ MUŽI NENOSÍ SKOTSKOU SUKNÍ
19.30 hod. Kriminální komedie USA.

15. 4. VLČÍ BOUDA
19.30 hod. Český fantastický film v zajetí sněhu.
17. 4.
16.30 hod.
18. 4.
19.30 hod.

20. 4. COTTON CLUB
19.30 hod. Dobrodružný film USA o válce gengů. Přístupno od 18 let.

22. 4. ZAMILOVAT SE
19.30 hod. Milostný příběh USA
25. 4.
19.30 hod.

JAK SE MĚNÍ TVÁŘ NAŠEHO MĚSTA

24. 4. V PÁTEK VEČER
16.30 hod. Bulharský film. Konec týdne, který nepřinesl co sliboval.
Vhodný od 12 let.

27. 4. OKAMŽIK ZÁBLESKU
19.30 hod. Série vražd, kterou zavinil nález vraku.
Dobrodružný film USA.

Představení pro děti — každou neděli ve 14.30 hodin

3. 4. SAMSON A SALLY
Dánský animovaný film.

10. 4. PERINBABA
Klasická pohádka.

17. 4. POHÁDKA SVATOJÁNSKÉ NOCI
Klasická pohádka pro malé i velké.

24. 4. MYŠKA A SOVA
Pohádka o zvířátkách.

Představení pro družiny — každou středu ve 13.30 hodin

6. 4. ČARODĚJ ZE ZEMĚ OZ
Japonský kreslený film pro všechny věkové kategorie.

13. 4. ZLATOVLÁSKA
Pásmo pohádek.

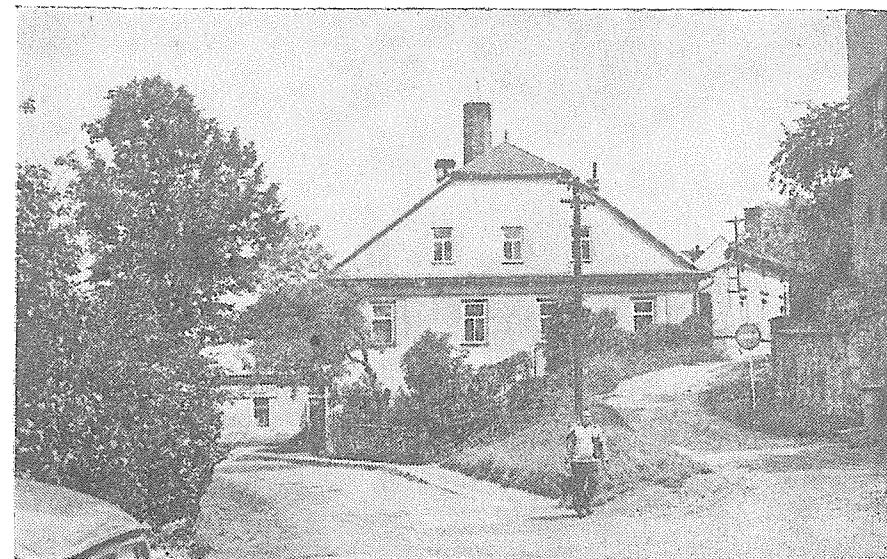
20. 4. BLOUDĚNÍ ORIENTAČNÍHO BEŽCE
O klukovi, který to nevzdal.

27. 4. SŮL NAD ZLATO
Známá pohádka o lidské lásce.

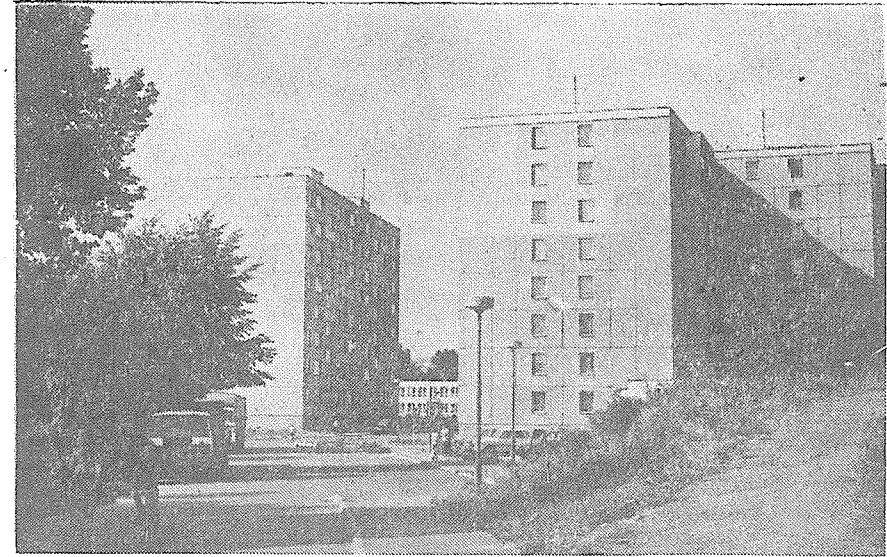
Představení pro školy v rámci MaK

27. 4. TÁŇA A DVA PISTOLNÍCI
8.00 hod. Veselé vyprávění o rytířích bez bázně a hany.

27. 4. DĚTI KAPITÁNA GRANTA
9.30 a 11 hod. Dětský dobrodružný příběh



Ležákův mlýn na Galašově ulici — před výstavbou.



Galašova ulice — po výstavbě.

Foto: Čestmír Novotný

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou. — Vydává Sdružený klub ROH
v Hranicích. — Tisknou MTZ Olomouc, provoz 12, Leninova 21. — Cena výtisku
Kčs 2,—. — Tisk povolen ONV Přerov pod číslem: o 380825487.